

Otevřený dopis zejména jezdcům na čtyřkolkách a terénních motocyklech

Obec Bílá Třemešná má velice krásné okolí, které většina jejích obyvatel využívá k odpočinku, k relaxaci. V posledních letech se ale mnoha lidem stává, že ticho lesa je přerušeno řevem motorů a kolem se řítí skupina čtyřkolek a terénních motorek. Jedou jak po cestách, tak i volným terénem a za nimi zůstává spoušť.

Čtyřkolky a terénní motocykly jsou módním trendem a chápeme, že majitel tohoto finančně náročného dopravního prostředku si ho nekoupil proto, aby jezdil doma na dvorku. Obchodníky samozřejmě nezajímá, že je málo míst vyhrazených pro tato vozidla, která by byla zajímavá pro řidiče a přitom byla tam, kde chodí málo lidí a kde devastace terénu tolik nevádí a kam je možné dojet po cestách, které tím nebudou poškozeny.

Na tuto problematiku je možné se podívat ze dvou stran:

Pohled z hlediska přírody a jejích návštěvníků: Příroda, konkrétně lesy, kterých se to týká, jsou domovem rostlin a živočichů. Po průjezdu čtyřkolky volným terénem je ve stopě vozidla zničená veškerá zeleň, je ohroženo životní prostředí mnoha živočichů. Hluboké rýhy se strženým pokryvem jsou při nejbližším dešti ještě více vymýlány a zem je strhávaná ze strání dolů. Pokud se to opakuje, dochází k trvalému poškození prostředí. A lidé, kteří v lese hledají klid a odpočinek a mají rádi přírodu, jsou bezmocní a jen zoufale přihlížejí, jak je okolí devastováno.

Pohled z hlediska řidiče: Řidič chce své vozidlo užívat, proto si ho koupil. A je to terénní vozidlo, takže potřebuje jezdit v terénu. Je samozřejmě velice vzrušující hnát se lesem a zdolávat překážky, zjišťovat, co všechno vozidlo dokáže. A neohlížet se za sebe.

Lze tato dvě hlediska sladit? Myslíme si, že v rodině každého řidiče tohoto vozidla je určitě někdo, kdo rád chodí do lesa a pohled na zničenou přírodu ho určitě netěší. A i sami řidiči možná někdy chodí pěšky a rádi by v lese - jako ostatní obyvatelé - v klidu sbírali houby a odpočinuli si tak po každodenním shonu. Měla by být tedy snaha i ze strany řidičů, aby se problém vyřešil k oboustranné spokojenosti. Jediné řešení, které vidíme, je, aby si řidiči našli místa, kde by bylo zajímavé jezdit a přitom tím neobtěžovat ostatní, kde by bylo počítáno se zničením terénu a kam by se dalo dojet po cestách, které se jízdou čtyřkolek a terénních motocyklů nepoškodí. Určitě taková místa jsou a snad by bylo možné s vlastníky - ať už jsou to soukromníci nebo obecní úřady - dohodnout pronájem s tím, že skončí ničení volné přírody.

Proč by to ale měli řidiči dělat? Vědí, že i když se chovají protizákonně, jsou těžko postižitelní, jejich oblečení a špinavé SPZ jim zajišťují inkognito. Není to ale poněkud zbabělé chování? Jejich jednání nelze označit jinými slovy než bezohlednost a sobectví. Každý člověk má právo na kvalitní život, ke kterému patří i možnost odpočinku. Žijeme ve svobodné zemi, ale to neznamená, že si každý může dělat, co chce a že je to tak v pořádku. Svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. A mít ohledy ke druhým není slabost, ale známka kvality člověka.